

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 153/08-25

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. júna 2008 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Jána Lubyho v konaní o sťažnosti Ing. M. V., K., zastúpeného advokátkou JUDr. G. Č., K., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II vo veci vedenej pod sp. zn. 44 C 185/2005, za účasti Okresného súdu Košice II, takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. M. V. na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II vo veci vedenej pod sp. zn. 44 C 185/2005 porušené boli.

2. Okresnému súdu Košice II prikazuje v konaní vedenom pod sp. zn. 44 C 185/2005 konať bez zbytočných prietáhov.

3. Ing. M. V. priznáva finančné zadostučinenie v sume 20 000 Sk (slovom dvadsaťtisíc slovenských korún), ktoré mu je Okresný súd Košice II povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Okresný súd Košice II je povinný uhradiť Ing. M. V. trovy právneho zastúpenia v sume 6 732 Sk (slovom šesťtisíc sedemsto tridsať dva slovenských korún) na účet jeho právnej zástupkyne JUDr. G. Č., K., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. apríla 2008 doručená sťažnosť Ing. M. V., K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. G. Č., K., v ktorej namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Košice II (ďalej len „okresný súd“) vo veci vedenej pod sp. zn. 44 C 185/2005.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal okresnému súdu 15. apríla 2005 žalobu týkajúcu sa vyslovenia neplatnosti kúpnej zmluvy a určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Okresný súd prípisom z 5. mája 2005 vyzval sťažovateľa na predloženie znaleckého posudku. Následne okresný súd nariadil termín pojednávania na 23. november 2005. Sťažovateľ podal okresnému súdu 20. decembra 2006 návrh na rozšírenie žalobného petitu. Okresný súd uznesením č. k. 44 C 185/2005-150 z 30. marca 2007 pripustil vstup ďalšieho účastníka do konania na strane odporcu, „*avšak k meritórnemu rozhodnutiu vo*

veci nedošlo“.

Sťažovateľ ďalej uvádza:

„Dňa 25. 06. 2007 podal navrhovateľ žiadosť o vytýčenie termínu pojednávania, kde uviedol, že posledné pojednávanie bolo dňa 23. 11. 2005, ktoré bolo zároveň aj jediným pojednávaním, s čím navrhovateľ vyslovuje nespokojnosť, avšak ani k dnešnému dňu nebol vytýčený termín pojednávania a ani vo veci nie je rozhodnuté, napriek skutočnosti, že navrhovateľ v čase podania návrhu na Okresný súd Košice II o určenie neplatnosti kúpnej zmluvy a určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti podal na odporcu na Okresnú prokuratúru Košice II oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich spáchanie trestného činu podvodu...“

Ako z uvedeného vyplýva, Okresný súd Košice II je v konaní nečinný (vo veci nekonal) a konanie neúmerne predlžuje, čím porušil moje základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov upravené v článku 48, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. V danom konaní ide o štandardnú občianskoprávnú vec, patriacu do rozhodovacej agendy všeobecného súdnictva. Sťažovateľ neprispel svojim správaním a konaním k prietahom, ba naopak, na výzvy súdu obratom reagoval, predkladal písomnosti, na ktoré bol vyzvaný...“

Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ preto navrhuje, aby vo veci jeho sťažnosti ústavný súd vydal nasledovný nález:

„Základné právo Ing. M. V. upravené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prerokovanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Košice II, v konaní vedenom pod sp. zn.: 44 C 185/2005 o vyslovenie neplatnosti kúpnej zmluvy a určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ako aj náhrada trov súdneho konania porušené bolo.

- 1. Okresnému súdu Košice II prikazuje, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov.*
- 2. Ing. M. V. priznáva finančné zadosťučinenie v sume 1.000.000.- Sk (slovom: jedenmilión slovenských korún), ktoré je Okresný súd Košice II povinný vyplatiť Ing. M. V. do 30 dní od právoplatnosti tohoto rozhodnutia (nálezu).*
- 3. Ing. M. V. priznáva trovy právneho zastúpenia v sume 6.732 Sk ktoré je Okresný*

súd Košice II povinný zaplatiť na účet advokáta JUDr. G. Č., K. na jej účet... do jedného mesiaca od právoplatnosti tohoto rozhodnutia (nálezu).“

Ústavný súd sťažnosť predbežne prerokoval a uznesením č. k. IV. ÚS 153/08-9 zo 6. mája 2008 ju prijal na ďalšie konanie. Po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie ústavný súd vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľa a predsedu okresného súdu, aby sa vyjadrili, či trvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie. Predsedu okresného súdu ústavný súd zároveň vyzval, aby sa vyjadril k sťažnosti. Právna zástupkyňa sťažovateľa a predseda okresného súdu ústavnému súdu oznámili, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie.

Vzhľadom na oznámenia právnej zástupkyne sťažovateľa a predsedu okresného súdu, že netrvajú na tom, aby sa vo veci konalo ústne pojednávanie, ústavný súd v súlade s § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil od ústneho pojednávania, pretože od neho nebolo možné očakávať ďalšie objasnenie veci.

Predseda okresného súdu vo vyjadrení sp. zn. 1SprV/264/2008 z 15. mája 2008, ktoré bolo ústavnému súdu doručené 19. mája 2008, uviedol:

„Z obsahu samotného spisu vyplýva, že sťažovateľ podal žalobu na tunajšom súde dňa 15. 4. 2005 a súdny poplatok zaplatil na základe výzvy súdu dňa 3. 6. 2005. Následne bola žaloba doručená na vyjadrenie žalovanému a jeho stanovisko, doručené súdu dňa 26. 7. 2005, bolo 1. 8. 2005 zaslané právnej zástupkyňi sťažovateľa.

V mesiaci september 2005 bolo určené pojednávanie na deň 23. 11. 2005. Pojednávanie sa uskutočnilo a bolo odročené na neurčito za účelom vykonania ďalšieho dokazovania.

Prípismi zo dňa 4. 1. 2006 boli žiadané listiny z Katastrálneho úradu v Košiciach a OO PZ Košice - Západ bolo žiadané o zapožičanie spisu.

Po oznámení OO PZ KE - Západ, že žiadaný spis bol odovzdaný na KR PZ v Košiciach, bol prípisom zo dňa 16. 2. 2006 tento spis žiadaný od tohto subjektu.

Dňa 4. 8. 2006 bola na základe výzvy zasielaná správa KR PZ v Košiciach.

Dňa 13. 9. 2006 bol na vyžiadanie súdu doručený koncept vyšetrovacieho spisu.

Podaním zo dňa 20. 12. 2006 predložil sťažovateľ návrh na pristúpenie ďalšieho účastníka do konania na strane žalovaného, o ktorom bolo rozhodnuté uznesením zo dňa 30. 3. 2007. Doručovanie uvedeného uznesenia žalovanému bolo bez pozitívneho výsledku s uvedením poznámky, že tento účastník požiadal o doposielanie zásielok. Z uvedeného dôvodu bolo o poskytnutie informácie požiadané príslušné poštové centrum.

Dňa 30. 6. 2007 prestal vykonávať funkciu sudcu na tunajšom súde JUDr. M. K., ktorý bol v danej veci zákonným sudcom, preto bola dňa 2. 7. 2007 vec presunutá novej zákonnej sudkyňi, ktorá po oboznámení sa s uvedeným spisom dňa 29. 1. 2008 začala vo veci vykonávať úkony.

Dňa 10. 3. 2008 zaslala žiadosť Okresnej prokuratúry Košice II a po doručení jej správy dňa 16. 4. 2008 zisťovala štádium trestného konania proti žalovanému a jeho súčasný pobyt.

Vzhľadom na vyššie uvedení chronológiu vo veci vykonaných úkonov zohľadňujúc zmenu zákonných sudcov v konaní so započítaním nevyhnutného času na preštudovanie všetkých pridelených vecí zákonnej sudkyňi možno podanú sťažnosť považovať za zjavne neopodstatnenú. Toto konštatovanie vyplýva aj z toho, že porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov sa namieta v takom konaní, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietahoch.

Dané konanie sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z vyššie uvedeného možno vyvodiť záver, že postup tunajšieho súdu nemožno považovať za postup, ktorý by bol podkladom pre vyvodenie záveru o porušení práv sťažovateľa.“

Právna zástupkyňa sťažovateľa sa v oznámení z 21. mája 2008, v ktorom vyslovila súhlas s upustením od ústneho pojednávania v danej veci, nevyjadrila k stanovisku predsedu okresného súdu z 15. mája 2008.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, podľa ktorého každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Sťažovateľ zároveň namietal aj porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru, podľa ktorého každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom. Ústavný súd si pri výklade práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej aj „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie veci v primeranej lehote. Z uvedeného dôvodu nemožno v obsahu týchto práv vidieť zásadnú odlišnosť (II. ÚS 55/98, I. ÚS 20/02, IV. ÚS 41/07).

Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (čo platí aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru) vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou „Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu“ (IV. ÚS 221/04).

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietáhom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1

dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, IV. ÚS 99/07) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd v rámci prvého kritéria prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02, IV. ÚS 187/07). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj sťažnosť sťažovateľa.

Pokiaľ ide o kritérium právna a faktická zložitosť veci, ktoré ústavný súd uplatňuje pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, predmetom konania pred okresným súdom je rozhodovanie o návrhu sťažovateľa na vyslovenie neplatnosti kúpnej zmluvy a určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Ústavný súd z doterajšieho priebehu konania a prehľadu spisu nezistil žiadnu okolnosť, pre ktorú by bolo možné predmetné konanie považovať po skutkovej alebo právnej stránke za zložité.

Správanie účastníka konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Ústavný súd pri preskúmaní predloženého spisu nezistil žiadnu okolnosť, ktorou by sťažovateľ prispel k predĺženiu predmetného konania.

Tretím hodnotiacim kritériom, uplatnením ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bol postup samotného okresného súdu. Ústavný súd zároveň pri posudzovaní veci prihliadal aj na § 100 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), podľa ktorého len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá.

Z predloženého spisu okresného súdu vedeného pod sp. zn. 44 C 185/2005 ústavný súd zistil, že okresnému súdu bol 15. apríla 2005 doručený návrh sťažovateľa na vyslovenie neplatnosti kúpnej zmluvy proti odporcovi v 1. rade ako fyzickej osobe. Okresný súd po vykonaní prvotných procesných úkonov (prípisy sťažovateľovi z 5. a 25. mája 2005 - týkajúce sa predloženia znaleckého posudku a úhrady súdneho poplatku, prípisy sťažovateľovi a odporcovi v 1. rade z 30. júna 2005 - vyžiadanie písomností) nariadil 30. septembra 2005 termín pojednávania na 23. november 2005 a vyžiadal súvisiaci policajný spis od Krajského riaditeľstva PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície Košice (ďalej len „krajské riaditeľstvo PZ“).

Na pojednávaní 23. novembra 2005 okresný súd vykonal dokazovanie vo veci (výsluchy účastníkov konania, oboznámenie sa s listinnými dôkazmi) a pojednávanie bolo uznesením odročené na neurčito z dôvodu predloženia relevantných listín účastníkmi konania. Okresný súd následne prípismi zo 4. januára 2006 a 16. februára 2006 opätovne požiadal o zaslanie súvisiaceho policajného spisu a požiadal tiež Katastrálny úrad Košice, Správu katastra Košice IV o zaslanie relevantných výpisov z listov vlastníctva.

Následne bol okresný súd nečinný do 4. augusta 2006, keď vydal pokyn na vrátenie policajného spisu a podanie informácie o stave predmetného konania. Uvedený policajný spis bol okresnému súdu opätovne doručený 13. septembra 2006. V ďalšom období bol okresný súd nečinný do 30. marca 2007, kedy uznesením č. k. 44 C 185/2005-150 pripustil vstup odporcu v 2. rade do predmetného konania ako ďalšieho účastníka. Okresný súd prípisom zo 4. júna 2007 požiadal Regionálne poštové centrum, Košice, o zaslanie aktuálnej adresy odporcu v 1. rade. Požadovaná odpoveď bola okresnému súdu zaslaná 20. júna 2007.

Predmetná vec bola 2. júla 2007 pridelená na prejednanie a rozhodnutie inej zákonnej sudkyňi. Okresný súd vydal 29. januára 2008 pokyn na opätovné doručenie uznesenia č. k. 44 C 185/2005-150 z 30. marca 2007 odporcovi v 1. rade, oznámenia o zmene zákonného sudcu účastníkom konania a žiadosti o podanie informácie o stave konania krajskému riaditeľstvu PZ.

Okresný súd vydal 10. marca 2008 pokyn na zaslanie prípisu Okresnej prokuratúre Košice II, pričom odpoveď na uvedený prípis mu bola doručená 14. marca 2008. Okresný súd vydal 16. apríla 2008 pokyn na zistenie, v akom štádiu sa nachádza trestné konanie proti odporcovi v 1. rade a aká je adresa jeho aktuálneho trvalého pobytu. Podľa úradného záznamu okresného súdu z 18. apríla 2008 bola trestná vec proti odporcovi v 1. rade vedená týmto súdom pod sp. zn. 8 T/8/2008 a odporca sa nenachádzal vo väzbe ani vo výkone trestu odňatia slobody.

Vychádzajúc zo svojich zistení ústavný súd konštatoval, že v doterajšom priebehu namietaného konania došlo jednak k viacerým obdobiam neodôvodnenej nečinnosti okresného súdu (najmä obdobia od 13. februára 2006 do 30. marca 2007 a od 20. júna 2007 do 29. januára 2008), ako aj jeho neefektívnej činnosti (opätovné zadovážovanie podkladov zo súvisiaceho policajného spisu), a na základe toho dospel k záveru, že v konaní okresného súdu vedeného pod sp. zn. 44 C 185/2005 došlo jeho postupom k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Keďže označené konanie nebolo do času rozhodnutia ústavného súdu o s'ťažnosti právoplatne skončené, ústavný súd prikázal okresnému súdu, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 44 C 185/2005 v ďalšom období postupoval bez zbytočných priet'ahov.

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie s'ťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa s'ťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil,

je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04).

Keďže ústavný súd rozhodol, že bolo porušené základné právo sťažovateľa podľa čl. 48 ods. ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, zaoberal sa aj žiadosťou sťažovateľa o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Sťažovateľ žiadal, aby mu bolo priznané finančné zadosťučinenie v sume 1 000 000 Sk poukazujúc najmä na pretrvávajúcu právnu neistotu a nečinnosť okresného súdu.

Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Zohľadňujúc predovšetkým dĺžku obdobia, v ktorom došlo k zbytočným priet'ahom, správanie sťažovateľa ako účastníka konania a povahu prejednanej veci, ktorá je predmetom posudzovaného konania, ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade bude priznanie finančného zadosťučinenia pre sťažovateľa v sume 20 000 Sk primerané konkrétnym okolnostiam prípadu (§ 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom advokátkou JUDr. G. Č. Ústavný súd úhradu priznal za dva úkony právnej služby (prevzatie a prípravu zastúpenia a spísanie sťažnosti a jej podanie) vykonané v roku 2008 podľa § 1 ods. 3, § 11 ods. 2 a § 14 ods. 1 písm. a) a c) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení

neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), čo predstavuje sumu dvakrát 3 176 Sk a dvakrát 190 Sk režijný paušál (§ 16 ods. 3 vyhlášky). Úhrada bola priznaná v požadovanej sume 6 732 Sk. Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný zaplatiť na účet právnej zástupkyne sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júna 2008